

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Mediace jako možnost řešení sporu před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví

Tématem příspěvku je „Mediace jako možnost řešení sporu před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví“ (dále také jen jako „EUIPO“). Cílem je zhodnotit mediaci jako nástroj řešení sporů před EUIPO, identifikovat pozitiva a negativa mediace v tomto typu sporů, formulovat doporučení pro optimalizaci mediace před EUIPO.

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví je decentralizovanou agenturou EU. Do roku 2016 se pro tento úřad používal název „Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu“ (zkráceně také „OHIM“), což je název, pod nímž úřad fungoval již od roku 1994.^[1] „Úřad EU pro duševní vlastnictví spravuje práva k ochranným známkám a průmyslovým vzorům a databázi osiřelých děl a je nadřizovaným orgánem Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví.“^[2]

EUIPO sídlí ve Španělsku, konkrétně v Alicante. V současné době je jeho výkonným ředitelem Belgičan Christian Archambeau, který byl do této funkce jmenován v roce 2018. V současné době má EUIPO celkem okolo 1100 zaměstnanců, kteří pocházejí z celé řady zemí. EUIPO je evropským úřadem, který spolupracuje jak s národními, tak i s regionálními úřady v rámci EU, které se zabývají duševním vlastnictvím a jeho ochranou. Dále spolupracuje rovněž se samotnými držiteli ochrany, popř. licencí stejně jako s orgány EU, k nimž patří zejména Evropská komise, Evropský parlament. Opomenout nelze ani spolupráci EUIPO s mezinárodními organizacemi. Již od založení EUIPO je jeho hlavní činností registrace ochranných známek EU a průmyslových vzorů EU, které jsou platné na území celé EU, čímž je jejich prostřednictvím zajištěna ochrana na výrazně větším území na základě jedné registrace než prostřednictvím národních alternativ. EUIPO se dále zaměřuje rovněž na harmonizaci registračních postupů a vývoj společných nástrojů ve spolupráci s partnery působícími v rámci národních a regionálních úřadů ochrany průmyslového vlastnictví v celé EU. Za účelem harmonizace spolupracuje EUIPO rovněž s dalšími institucionálními partnery. Od roku 2012 nese EUIPO odpovědnost rovněž za Evropské středisko pro sledování porušování práv duševního vlastnictví. Díky vzniku tohoto střediska vzniká rozsáhlá síť zainteresovaných subjektů, kteří zvyšují povědomí o problematice ochrany duševního vlastnictví a otázce jejich porušování. Nelze opomenout ani skutečnost, že úřad je součástí Síť duševního vlastnictví EU (dále také jen „EUIPN“), jejímž cílem je zajistit sblížení postupů registrace ochranných známek a průmyslových vzorů v národním i evropském právu. Tímto způsobem je zvyšován komfort uživatelů, ale i přehlednost a transparentnost problematiky ochrany duševního vlastnictví. Úřad má celkem pět pracovních jazyků, kterými jsou angličtina, francouzština, němčina, italština a španělština, přičemž jednotlivé žádosti o ochranu duševního vlastnictví ovšem přijímá a zpracovává hned ve 23 úředních jazycích EU.^[3]

Mediace jako metoda alternativního řešení sporů

Pojem mediace bývá v literatuře, ale i v právních předpisech definován pomocí různých definic, které se obvykle shodují na základních charakteristikách mediace, nicméně dílčí znaky vymezují odlišně. Každý autor a také každý odborník vymezuje mediaci trochu jinak. Obvykle velmi záleží na tom, jaké charakteristické znaky mediace považuje za klíčové. Většina odborníků se přitom shoduje na tom, že

mediace je jednou z metod alternativního (mimosoudního) řešení sporů, kdy je řešení hledáno za pomoci třetí (nezávislé) osoby (strany).[4]

Z hlediska jazykového lze konstatovat, že termín mediace má svůj původ v latinském slově „*medius*.“ Tento pojem v překladu do českého jazyka znamená „*prostředník*.“ Prostředníkem je zde právě mediátor (tj. nezávislá třetí osoba). Lze pak dovodit, že mediace je určitý proces, s jehož pomocí si mají strany sporu vyjít navzájem vstřícně. Tedy v optimálním případě by měly dospět k řešení, které se nachází tzv. „*na půli cesty*.“ Jinak řečeno, za pomoci mediace a práce mediátora by mělo být dosaženo určitého kompromisu, na kterém se strany jsou schopny shodnout.[5] Je možné na mediaci nahlížet rovněž jako na způsob zvládnání sporů, které se vyznačují tím, že mají významnou emotivní (resp. vztahovou) složku za pomoci procesního odborníka, který je neutrální.[6] Charakteristickým znakem mediace je její neformálnost, která je obvykle také chápána jako jedna z podstatných výhod řešení sporu prostřednictvím mediace namísto soudní cestou. Opomenout nelze ani skutečnost, že mediace je vždy dobrovolná, nelze k ní tedy nikoho nutit. Je tak vždy jen na stranách, zda budou sporu řešit prostřednictvím mediace anebo jiným způsobem.[7]

IP mediace

Mediaci je možné využívat k řešení sporů v celé řadě různých oborů a zaměření. Mediace v oblasti duševního vlastnictví, která se někdy označuje rovněž termínem IP mediace (z anglického „*Intellectual Property Mediation*“) je jednou z mnoha oblastí, ve kterých je možné mediaci aplikovat a může přinášet pozitivní výsledky. Jako řešení sporů týkajících se duševního vlastnictví je mediace vhodná zejména proto, že pro tento typ sporů je charakteristické, že jsou často nadnárodní, zasahující do více různých jurisdikcí, obvykle zahrnují nějakou formu obvinění z porušení některého z práv duševního vlastnictví anebo se týkají otázky platnosti takového práva.[8]

Důležitým charakteristickým rysem IP mediace je rovněž skutečnost, že jsou v ní mnohdy řešeny poměrně komplexní a složité otázky technické i právní. Proto je potřeba, aby osoba, která spor jako mediátor řeší, měla specializované znalosti z oblasti duševního vlastnictví. K výhodám IP mediace oproti jiným formám řešení sporů patří zejména úspora času a peněz, která vychází ze skutečnosti, že duševní vlastnictví je důležité pro podnikání toho, komu náleží. Proto rychlé řešení, které snižuje míru nejistoty, lze označit za vhodnější než řešení, se kterým bude spojena déle trvající nejistota. Navíc délka trvání sporu omezuje možnost užívat předmět průmyslového vlastnictví, čímž může být snížena ekonomická rentabilita, popř. návratnost investice. Význam má rovněž důvěrnost. Pro spory z duševního vlastnictví je typické, že se týkají zejména větších a významnějších korporací (byť existují samozřejmě výjimky), přičemž tyto korporace mají obvykle zájem na ochraně řady údajů, které mohou být v průběhu řešení sporu vyzrazeny, čímž by v případě soudního řešení sporu mohly dostat na veřejnost. Mediace je oproti soudnímu řešení sporu neveřejná, čímž je toto riziko eliminováno. Mediace také snižuje riziko, že bude ochrana duševního vlastnictví zrušena, protože je v ní větší prostor pro nalezení řešení, které vyhovuje oběma stranám a může být i kreativní.[9]

Právní rámec mediace před EUIPO

Využití mediace před EUIPO je možné vnímat jako jeden z příkladů, kdy evropská instituce akceptovala metodu mediace jakožto metodu alternativního řešení sporů.[10] Právní rámec mediace před EUIPO tvoří jednak směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech, která upravuje právní rámec mediace na úrovni EU, a dále nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie a u počátků mediace před EUIPO stálo rovněž nařízení (ES) č. 2245/2002, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství.[11] Využití mediace před EUIPO pak je založeno rovněž na rozhodnutí presidia odvolacích senátů č. 2013-3 ze dne 5. července 2013 o smírném řešení sporů. Důležitá jsou rovněž

pravidla pro mediaci před odvolacími senáty, která byla přijata v návaznosti na uvedené rozhodnutí.[\[12\]](#)

Základní charakteristiky, přípustnost a nepřípustnost mediace před EUIPO

Pro mediaci před EUIPO je charakteristické, že ji lze využít pouze k řešení sporů před odvolacími senáty EUIPO. Není ji tedy možné využít hned v prvním stupni řízení, ale až v řízení odvolacím, které se po dobu, kdy je mezi stranami sporu vedena mediace, pozastaveno, čímž je stranám sporu dán prostor pro dosažení smírného řešení. Skutečnost, že mediaci lze využít až v odvolacím řízení je možné označit za jeden z nejvýznamnějších limitů mediace před EUIPO, neboť pokud by se mediace dala využít již v prvním stupni, mnohdy by dohody bylo dosaženo dříve, popř. by se mohla zkrátit doba, po kterou se spor vede. Mediace před EUIPO může probíhat, jak osobně v úřadu EUIPO v Alicante, tak i online, což je možné vnímat jako významný benefit mediace před EUIPO. V případě, že probíhá osobně v úřadu EUIPO, je za ni účtován jednorázový poplatek ve výši 750 Eur. Tento poplatek má pokrýt náklady na cestu a ubytování mediátora.[\[13\]](#)

Účelem mediace před EUIPO je dosáhnout smírného urovnání sporu v inter partes řízení, které dospělo do stadia odvolání. Mediace před EUIPO vyžaduje, aby došlo ke sporu ohledně ochranných známek anebo ochrany designu. Musí se jednat o spor op práva a povinnosti sporných stran. Podmínkou možnosti využití mediace je rovněž řádně a včas podané odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí EUIPO v předmětné věci. Mediaci není možné využít, pokud došlo v prvním stupni k zamítnutí přihlášky ochranné známky EU anebo průmyslového vzoru EU, a to z absolutních důvodů,[\[14\]](#) jimiž se rozumí především skutečnost, že navrhovaná ochranná známka EU např. nemá odlišovací způsobilost, dále se jedná o případy, kdy navrhovaná ochranná známka sestává výlučně z označení nebo údajů, které jednoduše označují druh, kvalitu, zamýšlený účel, hodnotu, zeměpisný původ, dobu výroby (zboží), dobu poskytování (služby) anebo jinou charakteristiku zboží nebo služeb. Dalším případem, kdy se jedná o absolutní nezpůsobilost k registraci ochrany před EUIPO je situace, kdy navrhovaná ochranná známka sestává výhradně z označení anebo údajů, které jsou v běžné řeči obvyklé, popř. jsou součástí obchodních zvyklostí, které byly zavedeny do praxe v dobré víře. Dále není možné využít mediaci v případech, kdy došlo k odmítnutí ochrany z důvodu rozporu s veřejným pořádkem, popř. rozporu s morálními pravidly, která jsou všeobecně akceptována.[\[15\]](#)

Charakteristickým rysem mediace před EUIPO je skutečnost, že se nemusí omezovat striktně jen na předmět řízení, ale je možné v jejím rámci řešit rovněž další spory mezi spornými stranami, které se týkají ochranných známek, průmyslových vzorů a jakýchkoliv jiných otázek duševního vlastnictví a jeho ochrany. Tento faktor je možné vnímat jako klíčové pozitivum, protože mnohdy nelze spor jednoznačně vymezit a limitovat nějakými mantinely. Dalším charakteristickým rysem, který je definující pro mediaci před EUIPO a staví ji do poměrně specifického postavení, je skutečnost, že neprobíhá ani u vnitrostátních soudů ani pod jejich dohledem, zároveň však EUIPO jakožto úřad, u kterého se mediace vede, není oprávněn schválit smír (tj. potvrdit vymahatelnost dohody, které bylo v mediaci dosaženo). Pokud strany EUIPO informují o tom, že se jim podařilo dosáhnout dohody, EUIPO ukončí pozastavené odvolací řízení v předmětné věci. V případě, že se však v rámci mediace nepodaří dosáhnout dohody, je EUIPO oprávněn ve věci autoritativně rozhodnout o podaném odvolání.[\[16\]](#) Tím je zaručeno, že i v případech, kdy mediace selže, bude spor nějakým způsobem rozhodnut a vyřešen, což je možné označit za pozitivum.

Mediace před EUIPO má být mediátorem vedena takovým způsobem, aby napomohl stranám k dosažení dohody a vyřešení sporu. Nicméně mediátorovi není dána žádná pravomoc, na jejímž základě by mohl autoritativně rozhodnout, jak spor řešit, a dokonce nemá ani donucovací pravomoci, které by mohly k řešení sporu napomoci (např. pravomoc předvolat osobu k mediaci apod.). Stranám sporu je však uložena povinnost spolupracovat s mediátorem, pokud se rozhodnou řešit svůj spor prostřednictvím mediace. Pokud je mediace zakončena úspěšně, je nutné sepsání písemné dohody,

kteřá je podepsána stranami a týká se alespoň části (anebo i celého) předmětu sporu.[\[17\]](#) Výhodou je tedy fakt, že i pokud se strany dohodnou alespoň na řešení části předmětu sporu, mohou o této části předmětu sporu uzavřít dohodu a zbývající část předmětu sporu pak bude autoritativně rozhodována ze strany EUIPO.

Mediátor působící u EUIPO a jeho úloha

Mediátoři, kteří vedou mediaci ve sporech před EUIPO bývají voleni z řad zaměstnanců EUIPO. Jedná se přitom o zaměstnance, kteří si prošli speciálními školeními nejen v rámci EUIPO, ale i v dalších institucích, k nimž patří například Centrum pro efektivní řešení sporů („*Centre for Effective Dispute Resolution*,” zkrácena také „*CEDR*“).[\[18\]](#)

Všichni mediátoři, kteří u EUIPO působí mají dle tvrzení EUIPO velké zkušenosti s případy sporů týkajících se duševního vlastnictví a jeho ochrany. Všichni mediátoři, kteří působí u EUIPO také hovoří více než jedním jazykem, čímž je zajištěna možnost vést mediaci v celé řadě různých jazyků EU, podle toho, jakými jazyky hovoří strany sporu. Jména mediátorů působících u EUIPO jsou uvedena na webových stránkách EUIPO, a to společně s jejich životopisy, čímž je možné si do určité míry ověřit, že se skutečně jedná o dostatečně kvalifikované osoby. Strany sporu také mají možnost zvážit řadu charakteristik těchto mediátorů, které plynou z jejich životopisů, před tím, než si zvolí konkrétního mediátora pro řešení svého sporu (pokud si strany chtějí mediátora samostatně zvolit a nenechávají volbu na EUIPO). Mají také možnost požádat o radu EUIPO, resp. jeho Službu alternativního řešení sporů („*Alternative Dispute Resolution Service*,” zkráceně také jen „*ADRS*“), před tím, než si mediátora zvolí.[\[19\]](#)

Úloha mediátora před EUIPO je důsledně odlišována od úlohy dalšího personálu EUIPO, kteří jsou do řešení sporu určitým způsobem zapojeni. Proto existuje také hned několik důvodů, pro vyloučení mediátora z daného případu. Pokud totiž existují nějaké okolnosti, které mohou ovlivnit nezávislost mediátora anebo vést ke střetu zájmů, musí mediátor tyto okolnosti stranám sporu sdělit, a to ještě před tím, než bude jednat nebo pokračovat v jednání (pokud již jednání započalo a mediátor se o těchto okolnostech dozvěděl později). Takové okolnosti zahrnují zejména osobní zájem na případu a jakékoli zapojení do daného případu anebo také do jakéhokoli souvisejícího případu, např. v postavení právního zástupce, právního poradce anebo v postavení osoby, která v rámci EUIPO rozhoduje o napadeném rozhodnutí. Totéž však platí i pro zapojení na pozici nebo asistent nebo člen odvolacího senátu. Mediátor však může i za těchto okolností v některých případech pokračovat ve vedení mediace, podmínkou však je, že byly strany sporu o těchto okolnostech písemně informovány a v návaznosti na tuto informaci se strany písemně vyjádřily, že si i tak přejí, aby mediaci v jejich sporu vedl daný mediátor. [\[20\]](#)

Důležitá je rovněž otázka důvěrnosti mediace před EUIPO, na kterou je rovněž kladen velký důraz, protože povinnost důvěryhodnosti se nevztahuje jen na mediátora, ale na všechny osoby, které jsou do procesu mediace nějakým způsobem zapojeny. Tímto je tak povinnost důvěrnosti koncipována přísněji než ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech, která upravuje právní rámec mediace na úrovni EU.[\[21\]](#) Tento přístup lze hodnotit pozitivně, protože právě důvěrnost je jedním z klíčových charakteristických rysů mediace a důvodem, proč si sporné strany častokrát mediaci volí raději než soudní či jiné autoritativní řešení sporu.

Pokud se jedná o s důvěrností velmi úzce související povinnost mlčenlivosti. Mediátor je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, které se v souvislosti s výkonem mediace dozvěděl. S uvedeným pak souvisí i fakt, že strany nesmí v případě, že bude spor dále řešen jinými cestami (např. soudně) předvolat mediátora jako svědka. Stejně tak nesmí vyžadovat záznamy z mediace (např. nahrávky či poznámky mediátora) za účelem jejich předložení jako důkazu v dalším řízení

vedeném o věci, která byla předmětem mediace.[22]

Pokud se jedná o roli mediátora, lze ji vymezit tak, že úkolem mediátora je pomáhat stranám dosáhnout dobrovolného a vzájemně uspokojivého řešení sporu, tedy pomáhat k dosažení dohody stran. Mediátor nemá pravomoc případ řešit a rozhodovat. Úkolem mediátora také v žádném případě není poskytovat právní rady anebo zastupovat jakoukoli stranu sporu. Mediátor musí být při řešení sporu nestranný. Vyžadována je rovněž samostatnost mediátora při výkonu činnosti. Mediátor také není odpovědný z výkonu své funkce odpovědný. Nenese tak odpovědnost za výsledek mediace ani za dohodu, kterou se podařilo v rámci mediace uzavřít či její obsah.[23]

Závěr

Mediace před EUIPO je vedena nestranným a nezávislým mediátorem, kterého mají strany sporu možnost si zvolit, popř. mohou požádat Službu alternativního řešení sporů při EUIPO o doporučení či pomoc při volbě mediátora. Cílem mediace před EUIPO je dosažení dohody, pokud se jí však nepodaří dosáhnout, je EUIPO oprávněn v předmětné věci autoritativně rozhodnout. V mediaci lze přitom řešit i další sporné aspekty mezi stranami, popř. další spory, není tedy nutné se omezovat striktně jen na předmět řízení.

Mediace před EUIPO se v mnoha charakteristikách neliší od mediace a jejího vymezení v obecném smyslu slova, tak jak bylo formulováno v teoretické části. Nicméně vyskytují se zde určitá specifika, k nimž patří například fakt, že mediaci vedou zaměstnanci EUIPO, všichni mediátoři EUIPO mají tudíž velké zkušenosti s legislativou upravující duševní vlastnictví a mají také kvalifikaci mediátora získanou prostřednictvím vzdělávání u renomovaných institucí, které se zaměřují na mediaci a alternativní řešení sporů. Specifikem je rovněž fakt, že mediaci před EUIPO je možné využít až v odvolacím řízení. Mezi významné charakteristické rysy mediace před EUIPO patří rovněž skutečnost, že pojetí důvěrnosti je koncipováno širěji než ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech, která upravuje právní rámec mediace na úrovni.

Pokud se jedná o pozitiva mediace před EUIPO, patří k nim zejména možnost řešit i další otázky nad rámec předmětu sporu, které jsou mezi stranami sporné. Velkou výhodou je skutečnost, že na mediátory jsou kladeny poměrně vysoké požadavky, je tím zaručena jejich vysoká odborná úroveň a kvalita mediace. Za výhodou je možné označit i velmi široké pojetí důvěrnosti, která je jedním z důvodů, proč je mediace některými subjekty preferována. Naopak za nevýhodu je možné označit skutečnost, že mediaci je možné před EUIPO využít až v odvolacím řízení.

JUDr. PhDr. Melinda Vrajíková, LL.M

[1] DELMAR, Kristýna. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu mění název - Frank Bold Advokáti. [online]. 2016 [cit. 2022-03-27]. Dostupné z: <https://www.fbadvokati.cz/cs/clanky/367-urad-pro-harmonizaci-na-vnitrnim-trhu-meni-nazev>

[2] EUIPO. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). [online]. 2022 [cit. 2022-03-27]. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/institutions-and-bodies-profiles/euipo_cs

[3] EUIPO. Who we are. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví [online]. [cit. 2022-03-28]. Dostupné >>> [zde](#).

[4] DOLEŽALOVÁ, Martina a kol. Zákon o mediaci: komentář. Praha: C.H. Beck, 2013. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-458-2, s. 5.

[5] HOLÁ, Lenka. Mediace a možnosti využití v praxi. Praha: Grada, 2013. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-4109-3, s. 100.

[6] PLAMÍNEK, Jiří. Mediace: nejúčinnější lék na konflikty. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-5031-6, s. 50.

[7] DOLEŽALOVÁ, Martina a kol. Zákon o mediaci: komentář. Praha: C.H. Beck, 2013. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-458-2, s. 9.

[8] MARGELLOS, Théophile at. al. Mediation: Creating Value in International Intellectual Property Disputes. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International B.V., 2018. ISBN 9789041167361, p. 14-15.

[9] INTELLECTUAL PROPERTY OFFICE OF THE PHILIPPINES. IP mediation. Intellectual property office of the Philippines [online]. [cit. 2022-03-29]. Dostupné >>> [zde](#).

[10] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 74.

[11] MARGELLOS, Théophile at. al. Mediation: Creating Value in International Intellectual Property Disputes. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International B.V., 2018. ISBN 9789041167361, p. 36.

[12] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 74.

[13] Mediation. EUIPO - Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví [online]. 2021 [cit. 2022-04-07]. Dostupné >>> [zde](#).

[14] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018,

ISBN 978-951-4519-2, p. 74-75.

[15] ROSATI, Eleonora. The absolute ground for refusal or invalidity in Article 7 (1)(e)(iii) EUTMR/4 (1)(e)(iii) EUTMD: in search of the exclusion's own substantial value. *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, 2020, vol. 15, no 2, ISSN 1747-1532, p. 103-122.

[16] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. *Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation*. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 75.

[17] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. *Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation*. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 76.

[18] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. *Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation*. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 75.

[19] Mediation. EUIPO - Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví [online]. 2021 [cit. 2022-04-07]. Dostupné >>> [zde](#).

[20] Office for harmonization in the internal market (trade marks and designs). Rules on mediation. [online]. 2013 [cit. 2022-04-14]. Dostupné >>> [zde](#).

[21] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. *Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation*. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 75.

[22] HIETANEN-KUNWALD, Petra, et al. *Mediation and the legal system: Extracting the legal principles of Civil and Commercial Mediation*. Helsinki: Faculty of law University of Helsinki, 2018, ISBN 978-951-4519-2, p. 75.

[23] Office for harmonization in the internal market (trade marks and designs). Rules on mediation. [online]. 2013 [cit. 2022-04-14]. Dostupné >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)

- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)